

علی مطهری:

حدس می زنم مردم موافق افزایش قیمت بنزین هستند!

صفحه ۳

سه شنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۷ ■ ۳ ربیع الثانی ۱۴۴۰ ■ ۱۱ دسامبر ۲۰۱۸ ■ سال یازدهم ■ شماره ۲۶۰۳ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

خیزش جلیقه‌زدهای فرانسه و افول دولت مکرون

چپ و راست علیه الیزه

صفحه ۱۵

یادداشت امروز

لزوم گذار فکری دولت

■ محمد نجف آبادی

در یک فضای سیاسی، شکل‌گیری یک «مفهوم غالب» در بین افکار عمومی تحت تاثیر عوامل خاصی رخ می‌دهد. برخی مفاهیم با گذشت زمان و متاثر از آرمان‌ها و مبانی اخلاقی و انسانی یک جامعه و برخی دیگر، متأثر از فئاسازی‌های کاذب و تصنعی، ذهن مخاطبان را درمی‌نوردد. بدون شک، مفاهیمی که شکل‌گیری آنها تابع سیری طبیعی و منطقی بوده و ریشه در باورهای عمیق یک ملت دارد با گذشت زمان، بیشتر در آذهان مضج می‌یابد و در مقابل، مفاهیمی که شکل‌گیری آنها تابعی از «هیجان» یا «بسترسازی نادرست» بوده است، به‌سرعت از قاموس یک ملت حذف می‌شود.

در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۲ و پس از آن، شاهد شکل‌گیری و به عبارت بهتر، «بازتولید» مفاهیمی مانند «تبدیل دشمن به دوست»، «مذاکره با دشمن»، بازی «برد-برد» و ... بودیم. اگرچه این مفاهیم در ظاهر قدرت جذب داشت اما ریشه در آرمان‌ها، استراتژی‌ها و ثوابت حاکم بر سیاست خارجی نظام مقدس جمهوری اسلامی نداشت. فراتر از آن، این مفاهیم برگرفته از نوعی نگاه «ایده‌آل‌گرایانه» نسبت به «تظلم جهانی» مبتنی بر «واقع‌گرایی محض» محسوب می‌شد. به عبارت بهتر، میان «مفاهیمی» که بیان شده بودند و «زمینه‌ای» که آن مفاهیم باید در متن آن تبلور پیدا می‌کردند، تناسبی وجود نداشت.

هم‌اکنون در آذرماه ۹۷ قرار داریم و دقیقاً ۵ سال از نخستین لیختن رسمی ما به مقامات آمریکایی و اروپایی- در جریان انعقاد توافق موقت ژنو- سپری شده است. در این میان، «گذشت زمان» به تغییری مستقل تبدیل شد تا در جریان آن سایر متغیرهای وابسته مانند «برجام»، «لیختن آمریکایی» و «بازی اروپایی» بتوانند ماهیت و عیار خود را در مقابل افکار عمومی کشورمان و دنیا نمایان کنند.

آنچه در جریان شکست برجام و خروج ایالات‌متحده آمریکا شاهد آن بودیم، «پایان یک توافق» نیست، بلکه به‌مثابه تدفین مفهوم «همیاری با دشمن» و به رسمیت شناختن آن محسوب می‌شود. خروج «دونالد ترامپ» از توافق هسته‌ای با ایران، بیانگر ماهیت انتزاعی و ذهنی «برد-برد» از یک‌سو و ماهیت عینی و از «دشمن» از سوی دیگر است.

هم‌اکنون زمانی برای مرزبندی دوباره «ذهنیت‌ها» و «عینیت‌ها» از سوی دولت ما است! دولتی که در ۲ انتخابات ریاست‌جمهوری سال‌های ۹۲ و ۹۶، توانست با خلط ذهنیت‌ها و عینیت‌ها بر سر کار آید و واقع‌بینانه‌ترین تحولات جاری در نظام بین‌الملل را در بسته‌ای تزیین شده (مبتنی بر ایده‌آل‌گرایی) به افکار عمومی عرضه کرد، هم‌اکنون «خود» باید دست به این مرزبندی بزند! باید پذیرفت این کار برای دولتی که همچنان عده زیادی از دولتمردان آن در سودای «گذار از ترامپ» به جای «گذار از آمریکا» هستند، بسیار سخت و حتی ناممکن است!

واقعیت امر این است که دولت باید دست به نوعی «انتحار تئوریک» در مبانی فکری خود بزند تا بتواند پس از ۵ سال، مبانی و مؤلفه‌های ذهنی خود را با واقعیات جاری نظام بین‌الملل وفق دهد. در این معادله، پدیده‌هایی مانند «وعده و وعیدهای دموکرات‌های آمریکا» و «برجام اروپایی» به‌مثابه «عوامل بازدارنده» عمل کرده و مانع از تبلور ایده‌های خلاقانه و صحیح از سوی دولت می‌شود. متأسفانه اینگونه احساس می‌شود که دولت محترم، نیازی مهم به نام «تغییر گفتمان» را به «تغییر تاکتیک» تقلیل داده و حتی تاکتیک‌های خود را نیز منوط به حضور اشخاصی معین (بخوانید دموکرات‌ها) در کاخ سفید کرده است؛ همان دموکرات‌هایی که یک سال و نیم از دوران توافق برجام در زمان صدارت‌شان بود و کمتر از جمهوری خواهان، عهدشکن نبودند! بدیهی است عاقبت این نوع نگاه، چیزی جز صرف هزینه‌های هنگفت در حوزه سیاست خارجی و حتی داخلی کشور نخواهد بود.

در یک جمع‌بندی کلی باید اذعان کرد نیاز به «گذار فکری» این روزها بیش از هر زمان دیگری در حوزه سیاست داخلی و خارجی ما حس می‌شود! نباید اجازه داد «ناز غرب»، «هیز اساسی» ما را به حاشیه ببرد!

ادامه در صفحه ۱۲

رئیس‌جمهور روز گذشته در اقدامی عجیب، ادعاهایی خلاف واقع به منتقدان FATF نسبت داد و سپس خودش این ادعاها را نقد کرد!

حمله روحانی به منتقدان خیالی

صفحه ۲

تکرار اظهارات عجیب درباره مسکن‌مهر: من هم می‌توانم به بانک مرکزی بگویم ۱۰۰ هزار میلیارد تومان بده تا ۴ هزار مسکن بسازیم، کاری ندارد این طرح تورم و نقدینگی را بشدت افزایش داد

■ یک استاد دانشگاه در گفت‌وگو با «وطن امروز»:

روحانی چطور رویش می‌شود این حرف‌ها را بزند؟

■ مقایسه نقدینگی و پایه پولی طی سال‌های ۸۴ تا ۹۶

صفحه ۳

President.ir

آینه شانه‌لیزه، خشت خام لیبرال – دموکراسی غرب

■ سمیرا کریمشاهی

نگذشته است که فراموش‌مان شود شخصی مانند او به‌خاطر نبود شرایط پیاده شدن سیاست‌هایی استعفا می‌کند که امروز اجرای آنها در فرانسه جان مردم را به لب رسانده است و حتی گروهی ادعا دارند فرانسه انقلاب جدیدی را تجربه خواهد کرد. پرچم‌های ۳ رنگ فرانسوی منقش به ۳ تاریخ ۱۷۸۹»، «۱۹۶۸» و «۲۰۱۸» گویای این مساله است و البته مواردی که از ناپایداری اروپای پایدار صحبت می‌کند و شرایطی که ترسیم شرایط پیش از جنگ اول جهانی را دارد!

لیبرال‌های وطنی، دار و دسته مکتب نیاوران و سرمایه‌دارانی امثال آخوندی، تفکرات وام گرفته‌شده‌شان از غرب، نه بهبود اقتصادی در گستره کل جامعه را به دنبال دارد (چنانکه در اروپا و آمریکا به عنوان مهد این سیاست‌ها چنین اتفاقی رخ نداده و حکما باید گروهی له شوند تا اقلیتی به بالاترین سطح رفاه برسند) و نه منادی احترام به حقوق شهروندی و آزادی مردم است (چهره اخیر خیابان‌های اروپا اوج توحش متناقض با احترام به مردم که دائم ادعا شده را ثابت می‌کند).

در برهه‌های مختلف طی سال‌های اخیر از جانب مردم کشورمان که عموماً کارگرانی بودند که در وضعیت معیشتی نامناسبی قرار داشت‌اند و دارند، اعتراض‌ها و تجمعاتی را شاهد بوده‌ایم. اگرچه مثلث آل‌سعود، منافقین و سرویس‌های جاسوسی دشمنان جمهوری اسلامی در منطقه از جمله رژیم صهیونیستی همیشه به دنبال گرفتن ماهی از آب گل‌آلود و به انحراف کشیدن اعتراضات مردم برای نیل به اهداف حقیر خود بوده‌اند اما حق بودن اصل اعتراضات و گله‌مندی‌های مردم بر هیچ‌کس پوشیده نیست.

و علل مولد آن به سم‌پاشی در کشور به منظور اجرای سیاست‌هایی باز می‌گردد که صرفاً تأمین منافع سرمایه‌داران و خوشامد مسؤولان اشرافی را دنبال می‌کند و بر محرومیت قشرهای کم‌درآمد می‌افزاید. این مسیر، هیچ جامعه‌ای را به سعادت نرسانده و تئوریسین‌های اصلی آن با گذشت زمان نظریه‌های خود را پس می‌گیرند و معتترف به شکست می‌شوند و مجریانش در برابر نتیجه عملکردشان دست به خشونت گسترده تا حد شلیک به سر دانش‌آموز بی‌دفاع می‌زنند. خشونت تنها جواب این قشر در برابر ناکارآمدی تفکرات‌شان است. از عباس آخوندی گرفته تا دولتمردان فرانسه فرقی نمی‌کند در کجای نوار نولیبرالی جا گرفته باشند، جز رفتار تحقیرآمیز و زیر پا گذاشتن حقوق شهروندی چیزی در چنته‌شان نیست.

ادامه در صفحه ۱۲

نگاه

اعتراضات خیابانی در فرانسه وارد هفته چهارم خود شده است و اعمال خشونت شدید پلیس و نیروهای امنیتی این کشور، روز به روز چهره واقعی حاکمانی را که مفتخرند دموکراسی و آزادی توسط آنها سازماندهی می‌شود، نشان می‌دهد. همان‌ها که سال‌هاست در گوش جهان فریاد کشیده‌اند ما بورهای چشم‌آبی شیک‌پوش متمدن، وارث فرهنگ و سیاست برابری، آزادی و دموکراسی هستیم و جهان برای رسیدن به سعادت راهی جز پیروی از ما ندارد. همان‌ها که ادکلن‌های خوشبوی‌شان را برای دیگران صادر و گازه‌های فلفل را در صورت هموطنان‌شان خالی می‌کنند! فرانسه این روزها به ما ثابت می‌کند واقعیت حرف‌های پشت تریبونی را باید در کف خیابان‌های پاریس و دیگر شهرهای این کشور ببینیم.

سیاست‌های نولیبرالی مکرون جوان و اصرار بر گسترش ابعاد بازار آزاد، وضعیتی را در فرانسه ایجاد کرده که طبقه متوسط اقتصادی به سطح فقر سقوط می‌کند اما در عوض جیب ثروتمندان سنگین‌تر شده است. هرچند «جلیقه‌زدها» با مطالبات مشخص خودشان یعنی اعتراض به طرح افزایش قیمت سوخت، منشا ناآرامی‌های فرانسه هستند اما اوضاع اخیر فرانسه نشان می‌دهد اعتراضات صرفاً معطوف به چند گروه و سندیکا نشده و جنبشی علیه سرمایه‌داری به راه افتاده است. دیوارنوشته‌هایی همچون «بترسیدی ثروتمندان! چرا که فقرای شما شورش را آغاز کرده‌اند» و «اول شانه‌لیزه بعد جهان، انقلاب علیه سرمایه‌داری» نشان می‌دهد خواب‌آورهایی مثل «لیبرال – دموکراسی به مثابه پایان تاریخ» و «بازار آزاد، رفاه برای همه»، اثرات خود را از دست می‌دهند و مردم اروپا بتدریج بیداری و آگاهی خود را بازیابند.

اما در کشورهای در حال توسعه با رؤسای غرب‌گرا اوضاع چگونه است؟ سانسور رسانه‌ای حامیان دولت‌ها اجازه می‌دهد مردم انتهای مسیری را که مسؤولان برای‌شان ترسیم کرده‌اند در اعتراضات مردمی کشورهای مختلف اروپایی مشاهده کنند؟ یا اگر هم می‌بینند علل وقوع آن وارونه بیان نمی‌شود؟ به عنوان مثال در کشور خودمان، غرب‌گرایانی که به جان آرمان‌های انقلاب اسلامی افتاده‌اند و راه نجات کشور از مشکلات ریز و درشت را در شبهه‌گری شدن و لیبرالیزه کردن کشور می‌دانند، تمام تلاش خود را در انحراف آذهای مردم بر سر اتفاقات اخیر اروپا به کار بسته‌اند.

هنوز زمان زیادی از استعفای عباس آخوندی

تئیه‌های امروز

در گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر عباسعلی کدخدایی، سخنگوی شورای نگهبان بررسی شد

اشکالات فنی مصوبه CFT

صفحه ۵

■ در ماده «۶» CFT گفته شده کشورها نمی‌توانند اقدامی انجام دهند ولو از طریق قانون داخلی که به پهنانه‌های سیاسی، فلسفی، نژادی و بومی بخواهند یک شرط معافیت برای خود بگذارند و خود را استثنا کنند. تشخیص قانونی شورای نگهبان این بود که با توجه به ماده ۶، حق شرط‌هایی که در مصوبه گذاشته شده است قابلیت اعمال ندارد

گزارش «وطن امروز» از عملکرد اقتصادی و عمرانی ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره)

حرکتی که برای محرومان برکت شد

■ امروز یک‌هزار و یکصد و یازدهمین پروژه آموزشی برکت در نجف آباد افتتاح می‌شود

صفحه ۱۲

صفحات ۱۱ و ۱۲

ویژه‌نامه

طنز راه راه

را در شماره امروز

بخوانید